

Dr. Wayne W. Dyer
Dr. Bruce H. Lipton

Biologia miracolelor

Un dialog atemporal despre știință
și spiritualitate

The Biology of Miracles

Copyright © 2013 by Dr. Wayne W. Dyer & Bruce H. Lipton
Originally published in 2013 by Hay House LLC

Copyright © 2026 Editura For You

Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparțin Editurii For You. Reproducerea integrală sau parțială, sub orice formă, a textului din această carte este posibilă numai cu acordul prealabil al Editurii For You.

Redactare: Ana-Maria Datcu
Tehnoredactare: graficadesign.ro
Design copertă: Răzvan Mera

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DYER, WAYNE W.

Biologia miracolelor: un dialog atemporal despre știință și spiritualitate / dr. Wayne W. Dyer, dr. Bruce H. Lipton; trad. din lb. engleză de Iuliana Leonti. - București: For You, 2026

ISBN 978-606-639-827-5

I. Lipton, Bruce H.

II. Leonti, Iuliana (trad.)

57

Traducere din limba engleză
de Iuliana Leonti

ceea ce mi-a spus David Hawkins înainte să treacă la cele veșnice. Aceasta este o înregistrare incredibilă, acompaniată de balene. Este povestea unei persoane care a avut parte de *satori*, o trezire instantanee. Și este interpretată atât de frumos de Cecilia. Așadar, să încheiem cu aceste gânduri frumoase.

[*Melodie.*]

Wayne Dyer: Cândva, am fost pierdut și apoi mi-am găsit centrul. După cum spunea Herman Melville în *Moby Dick*: „Așa cum acest ocean înfiorător înconjoară pământul verde, tot astfel în sufletul omului se află un Tahiti insular. Plin de pace și bucurie, dar înconjurat de toate ororile vieții trăite pe jumătate.“ În prezentarea noastră de astăzi, dr. Bruce Lipton, colegul și prietenul meu, a făcut o treabă minunată. Te onorez și apreciez faptul că am împărțit scena cu tine. [*Aplauze.*] Iar munca mea de o viață este dedicată ideii ca nimeni să nu mai trăiască acea viață trăită pe jumătate. Vă mulțumesc din suflet și Dumnezeu să vă binecuvânteze! *Namaste.*

Moderatorul: Sperăm că v-a plăcut evenimentul de astăzi. Pentru a afla mai multe despre cursurile și programele noastre de transformare, accesați hayhouse.com/onlineevents. Vă mulțumim că ați fost alături de noi!

Cuprins

Nota editorului român	5
1. Miracolul existenței	9
2. Știința spiritualității	43
3. Biologia miracolelor	85

Wayne și Bruce își unesc vocea și deceniile de învățare și experiență în a treia secțiune, „Biologia miracolelor“, pentru a răspunde la întrebările din public vizând relația dintre știință și spiritualitate. Sunt expuse studii de caz despre creștere personală și revelație, iar provocările programării inconștiente, durerea generată de boală și evoluția furnizată de iluminare sunt analizate din aceste două perspective puternice, mult mai apropiate decât am fi crezut anterior...

1

Miracolul existenței

Moderator: Bun venit la evenimentul de astăzi, „Biologia miracolelor“! Prima prelegere este despre „Miracolul existenței“. Îi dăm cuvântul invitatului nostru, dr. Wayne Dyer.

Wayne Dyer: Consider că acest eveniment prezintă o îmbinare între yin și yang, între emisfera stângă și cea dreaptă ale creierului, între știință și poezie. Eu scriu multă poezie. Sunt eu însumi poet. Am compus multă poezie și am citat-o des, o folosesc în prezentările mele. Și asta ține mai mult de emisfera dreaptă. Dar am o înclinație foarte puternică spre știință și fizica cuantică. Iar toate acestea m-au intrigat foarte mult în privința modului în care putem să

obținem o formă de verificabilitate științifică pentru genul de învățături spirituale despre care vorbesc și eu.

Iar Bruce, desigur, este un om de știință incredibil de talentat. El a predat la Facultatea de Medicină de la University of Wisconsin timp de câteva decenii și la Stanford; este biolog celular, aducând o perspectivă științifică asupra subiectului și integrând totodată elemente poetice. Așa că, în final, vom avea totul la un loc. Mulțumesc, dragul meu!

Cred că voi începe așa cum o fac întotdeauna. Numele meu este Wayne Dyer și sunt bine. Sunt mai mult decât bine. Sunt deplin sănătos. Și aceasta este starea mea de spirit. Iar până la sfârșitul sesiunii curente de dimineață, cuvintele tocmai folosite vor avea mult mai multă semnificație pentru voi în ceea ce privește motivul pentru care le rostesc și le afirm exact în acest fel.

Am avut o perioadă incredibilă în ultimele 6 luni și am descoperit ceva foarte profund, un adevăr care se actualizează acum în viața mea cotidiană. Mă gândesc la aceasta și scriu despre astfel de idei de mult timp. Și acum am ajuns la un moment în viața mea în care aceste adevăruri devin ceva ce am ocazia să pun cu adevărat în practică.

În 27 iunie, am început să scriu o carte. Tocmai terminasem o carte cu puțin timp înainte și nu eram sigur de ceea ce eram pregătit să scriu în acea zi. Dar îmi amintesc că am fost intervievat pentru *The New York Times* acum vreo 10 ani sau nici măcar atât

de mult, probabil acum 4-5 ani. Și acolo se afla un domn care era, de asemenea, intervievat. Era Arthur Miller, marele dramaturg american, autor al operelor *The Crucible* [*Vrăjitoarele din Salem*] și *Death of a Salesman* [*Moartea unui comis voiajor*] și foarte cunoscut pentru că a fost căsătorit cu Marilyn Monroe. Iar în acest interviu i s-a adresat întrebarea „Lucrezi la o altă piesă?”.

Avea 91 de ani la momentul respectiv. Iar răspunsul lui a fost ceva ce nu am uitat niciodată. Chiar l-am notat. A spus: „Nu știu, dar probabil că da.” Și m-am gândit: „Ce lucru interesant pentru un om atât de împlinit și care a scris atât de multe lucruri în viața lui să sugereze că poate nu el este acela care scrie. Poate există o inteligență, ceva care mută piesele.” Și am ajuns în acel moment al vieții în care începi să-ți dai seama că identitatea ta nu se rezumă doar la acest ego care ne-am convins, într-un fel, că suntem.

Muktananda l-a numit „sinele fals”: credința că ne controlăm singuri pe noi înșine, viața noastră și toate lucrurile care se întâmplă. Și am sentimentul foarte puternic că acest fapt este valabil și în cazul meu. Nu știu cum s-a întâmplat, dar am decis că voi scrie o carte intitulată *I Can See Clearly Now*. Și, la vârsta de 72 de ani, am făcut-o.

Sunt capabil să privesc înapoi la viața mea și să văd atât de multe lucruri care au apărut și momentul în care au apărut, chiar și atunci când eram foarte mic. Mi-am petrecut primii 10 ani din viață într-un

orfelinat și în familii adoptive, deoarece tatăl meu și-a abandonat familia și a plecat pur și simplu de lângă mama, care avea 3 băieței, cu vârsta sub 4 ani. Și asta s-a întâmplat în perioada Marii Depresiuni. Eu m-am născut în 1940, iar frații mei s-au născut în 1938, respectiv 1936.

Așadar, pot să privesc înapoi la acei ani petrecuți departe de părinți, iar pentru asta nu am avut nevoie să ajung la vârsta de 72 de ani. Mi-am dat seama, probabil, imediat după 40 de ani.

Este aproape ca și cum aș fi avut o conversație cu Dumnezeu înainte să apar aici, pe această planetă. Dumnezeu a spus:

– Ce vrei să faci de data aceasta, în actuala întrupare?

Iar eu am răspuns:

– Cred că aș vrea doar să predau toată viața despre cum este să te bazezi pe propriile forțe. Pentru o singură viață. Întrucât este o lume infinită și un Univers infinit, pot să revin de câte ori doresc. Așadar, în această viață, îmi doresc să predau despre cum este să te bazezi pe propriile forțe.

Iar Dumnezeu a replicat:

– Vrei să-ți petreci o viață întreagă doar predând aceasta?

Și eu am răspuns:

– Da.

Apoi, Dumnezeu a continuat:

– Ei bine, atunci cred că ar fi mai bine să-ți ducem fundulețul într-un orfelinat. [Râsete, aplauze.] Și, cât

timp ești acolo, vei învăța să te bazezi pe propriile forțe. Nu există nimeni acolo care să o facă în locul tău. Și, odată ce ai această experiență directă și cunoaștere, nimeni nu va mai fi în stare să ți-o ia vreodată.

Când privesc acum din perspectiva zilei de 27 iunie a acestui an, m-am uitat înapoi la foarte multe evenimente din viața mea și am început efectiv să scriu despre ele. Și, sincer, am luat pur și simplu stiloul. Copiii mei erau acolo, majoritatea dintre ei. Am 8 copii, dintre care 2 se află aici astăzi. Ei au văzut ce înseamnă să fii în preajma unei persoane obsedate. Nu puteam să fac nimic pentru a opri procesul prin care treceam. Era ca și cum ceva a venit către mine, a intrat în mine și mi-a spus „Este timpul să faci asta“. Iar când ajungi în acest punct al vieții tale în care te predai și renunți...

Am spus de multe ori în prelegerile mele că Dumnezeu susține toate prelegerile, scrie toate cărțile și construiește toate podurile. Ori de câte ori sunt pe punctul de a vorbi, îmi repet mereu ceva din *Curs de miracole* care spune că, dacă ai ști cine a mers alături de tine tot timpul pe calea pe care ai ales-o, nu ai mai simți niciodată frica sau îndoiala.

Odată ce conștientizezi că nu ești singur și că acest corp în care te afli și lucrurile pe care le faci nu sunt de fapt tu, odată ce ajungi la un punct în care pur și simplu le permiți și încetezi să te mai lupți cu ele și pui capăt rugămintilor egoului care te îndrumă să crezi cât de important și de inteligent ești și cât de